

Jan Willem Roosenbrand - 2 september 2012

Habakuk 1: 13 en 2:1

LvK 479

Ps 105: 5 21

Doop

Opwekking 710

Lezing Habakuk 1:1-2:1 (dus ook nog 1 vers uit hoofdstuk 2)

Preek over vers 1:13 en 2:1

Ps 73: 2 6 11

Collecte

Ps 73: 9 10

Dia 1

Een hele overgang: lieve baby's naar Syrië, van rozengeur naar de ellende van de grote boze wereld.

“God zet zich in ten goede voor deze kleintjes”.

Dat zie je maar zo niet altijd. En dan?

Dia 2

Vier preken over Habakuk.

Habakuk gaat over persoonlijke leven en aanvechting, maar ook over de grote geschiedenis.

God is niet alleen mijn God, het gaat niet om mijn privéleven alleen, maar om de grote lijn: het koninkrijk van Christus op aarde. Nieuwe aarde. Jeruzalem als proeftuin.

Dia 3

Situatieschets: 600 voor Christus.

Juda een ministaatje rond Jeruzalem.

Noordelijke rijk al weggevoerd 100 jaar geleden.

In Jeruzalem regeert Jojakim, een schurk, machtswellusteling.

Dia 4

Habakuk is een echte kijker, hij kijkt om zich heen.

Habakuk ziet het onrecht en hij beklagt zich erover bij God, vers 1-4.

Hij ziet het *kwaad*, het onrecht, en de *ellende*, de slachtoffers.

Het is niet om aan te zien, je sluit je ogen ervoor, je wilt het niet zien. Zo erg.

Je kent God: dus ga je ermee naar hem toe. Doe er wat aan! U bent toch heilig, zuiver, als ik het al niet kan aanzien, dan U toch helemaal niet?

Heilig is dat God God is, anders dan mensen, geweldig, bevrijdend, dat hij stralend in het middelpunt staat, dat alles spreekt van zijn glorie.

Maar die ellende dan, dat onrecht?

Protest en verwijt van Habakuk.

Waarom?

Hoelang?

Onrecht, het klopt gewoon niet.

De wetteloze verslindt wie rechtvaardiger is dan hij.

Dia 5

Achtergrond:

Klacht over het onrecht in Jeruzalem, vers 1-4.

God, hoe lang duurt het nog voor u ingrijpt!

Dia 6

God grijpt in: ik sta op het punt, nog in jouw leven laat ik merken dat ik het niet tolereer. Let op en huiver: ik stuur de Chaldeeërs, de Babyloniërs, een genadeloos volk om Jeruzalem af te straffen!

Dia 7

Vers 12, reactie hierop (toen het eenmaal begonnen was in de tijd van Habakuk)

Dit is toch geen antwoord en geen oplossing?

Hij verslindt wie rechtvaardiger is dan hijzelf.

Het gaat van kwaad tot erger.

Van de regen in de drup.

De oplossing is erger dan de kwaal!

Vgl Stalin na Hitler in Oost-Europa.

Arabische Lente...

Babel is een middel in Gods hand maar gaat zijn eigen leven leiden. Streeft zijn eigen doelen na.

Dia 8

Groot probleem van de geschiedenis. Iedereen begint voor zichzelf, macht bederft. Het onrecht is niet echt op te lossen binnen de geschiedenis.

Waarom moet het zo? Hoelang duurt het nog? Wij houden dit niet uit.

Ken je zelf dit verwijt, deze klacht? Durf je dit tegen God te zeggen of mag dat niet?

Dia 9

Drie manieren:

Je slikt je vraag in

Je gelooft niet meer in God

Je zoekt naar een antwoord.

Dia 10

Er is een moment dat je de hand op je mond moet leggen, 2:20 de HEER troont in zijn heilig paleis, aarde wees stil voor Hem!

Maar daarom is het wel goed om door die kritische vragen heen te gaan, ze toe te laten, mee te leven met hen die door die vragen opstandig worden. voor jezelf, met anderen mee.

Hoe dieper je er zelf doorheen gegaan bent, des te meer kans heb je dat je dan ook als je erdoor heen komt, dichterbij God zelf uitkomt, vgl het slot van Habakuk: al zou de vijgenboom niet bloeien, toch zal ik juichen voor de HEER.

Ga de vragen aan.

Dia 11

Een andere mogelijkheid is: niet meer in God geloven, omdat je God niet begrijpt en het daarom wel gehad hebt met hem.

Hij past niet in je beeld en daarom streep je hem door. Een grote vraag die velen te groot is: waarom laat God al die ellende toe!

Je kunt het daarom met God gehad hebben...

Maar de ellende en het onrecht wordt er niet minder op...

Misschien wordt het nog schrijnender, omdat met het verdwijnen van God die rechtspreekt (al doet hij het nu nog niet en al zijn we daar boos en verdrietig over) met het verdwijnen van de God van het recht zijn we overgeleverd aan stom toeval, aan het recht van de sterkste, dan is er niet meer dan wat er is... ja, wij mensen, het goede van de mens...

Ik kies ervoor om met de onopgeloste vragen niet God aan de kant te zetten maar ermee naar God te gaan. Ik kan me niet indenken dat ik God zou loslaten al heb ik die vragen en maar gedeeltelijke antwoorden. God is de Heilige, hij is er. Zo ken ik hem, door de verhalen, door Christus, zijn dood als rechtvaardige voor misdadigers en voor slachtoffers. Zo is God.

Dia 12

En daarom ga ik liever met Habakuk op mijn wachtpost staan, mijn post betrekken, om de horizon af te speuren naar een aanwijzing vanuit de hemel.

Kennelijk had Habakuk een plek waar hij als profeet Gods woorden te horen kreeg, als het God beliefd. Hij noemt het een wachtpost: wij kunnen God niet forceren tot een antwoord, we kunnen er wel verlangend klaar voor zijn, erop uit zijn, speuren naar signalen uit de verte.

De bijbel is zo'n wachtpost. De moeilijke vragen worden niet onontvankelijk verklaard. God kan het aan, als wij wanhopig protesteren.

Je bijbelstudiegroep.

Je gebedsgroepje.

De geschiedenis van de kerk is zo'n wachtpost waar je naar een begin van een antwoord mag speuren.

Je gebed (hoe lang? Waarom? Alstublieft!) is zo'n wachtpost.

Over twee weken meer over het antwoord van de HERE.

Nu zingen we met Psalm 73 over een vergelijkbare worsteling van iemand die (meer in het persoonlijke leven) werd geteisterd door de waarom vraag, waarom alles zo oneerlijk is verdeeld! Hij kreeg een antwoord toen hij Gods heiligdom binnen ging, niet wegliep bij God maar de deur platliep bij Hem. Psalm 73:2 6 11.

We zingen het in de naam van Jezus die uitriep: mijn God waarom waarom hebt U mij verlaten.